

# Domobrana – hrozba, záchrana alebo akt zúfalstva?

**Branislav Michalka**

24. júla 2020 ✝ Spoločnosť

---

## Anarchia a islam za dverami

Udalosti posledných mesiacov, ktoré priniesli eskaláciu nepokojov hraničiacu s anarchiou, nás postavili pred páľčivú a neodbytnú otázku, ako uhájiť nielen svoju kresťanskú kultúru, ale aj ako uhájiť holé životy seba a svojich rodín. Nejde len o príležitostné rabovanie, podpaľovanie, ničenie sôch a znesväcovanie kostolov. Nepokoje už nie sú len ojedinelými výbuchmi iracionálneho hnevu alebo výstrelkami ľavicovej aktivity. Stávajú sa trvalou súčasťou života v západnej Európe, ktorá je súčasťou Európskej únie a ktorej sme zase súčasťou my. Cesta pre šírenie anarchie je teda otvorená a to čo sa nám zdá byť teraz nemožné sa pri prvom sociálnom otrase môže stať realitou.

Pred niekoľkými dňami, 20. júla bola zverejnená správa, ktorú dal vypracovať francúzsky senát, konkrétne Senátny výbor pre islamskú radikalizáciu. Správa hodnotí rozkladný vplyv radikálneho islamu, no-go zón či migrantských komunit ako vážne nebezpečenstvo pre samotnú existenciu Francúzska. Senátorka Jacqueline Eustache-Briniová tvrdí, že hrozí reálny rozpad Francúzska na separátne oblasti, pokiaľ štát nezasiahne: „*Celé Francúzsko, okrem jeho západu, je zasiahnuté radikálnym islamom.*“ Čoskoro po publikovaní senátnej správy povedal nový **minister vnútra Gérald Darmanin**, že „*politický islam je smrteľným nepriateľom Francúzska.*“ Pozoruhodné je, že aj ministrom predkovia boli moslimovia a teda môžeme jeho vedomie ohrozenia brať vážne. Je zrejme dobre informovaný.

Tieto informácie však môžu znamenať len jedno: francúzsky štát ako garant bezpečnosti a štátnej integrity zlyhal. Bude teda neadekvátne, pokiaľ ľudia informovaní oficiálne samotným štátom o jeho vlastnej neschopnosti vezmú ochranu svojich rodín do vlastných rúk?

V ten istý deň sa odohrali násilné strety medzi políciou a „mládežou“, väčšinou prisťahovaleckého pôvodu, vo Frankfurte nad Mohanom. Asi 800 členný dav hádzal po privolaných policajtoch kamene alebo fľaše, rozbíjal a ničil. Noviny písali o bezprecedentnom násilí. Samozrejme trochu prehánali. Násilie a najmä islamské násilie je už roky trvalou súčasťou západoeurópskeho života, avšak vedomie, že mladí a agresívni migranti neustále pribúdajú a podobné scény sa budú nielen opakovať ale pravdepodobne aj narastať, to všetko znepokojuje aj inak laxných politikov. Navyše Frankfurt nebol po korona-kríze prvým mestom s takouto „párty“. Mesiac predtým, 22. júna, sa podobné scény odohrali v Stuttgarte.



Frankfurt nad Mohanom – Zamestnanci mesta zametajú úlomky skla z rozbitkej autobusovej zastávky ráno po bitke.

zdroj: TASR

Čoskoro teda môže „ísť do tuhého“ a to nielen na území zmienených štátov. **Nezabúdajme, že Viedeň je len 70 km od Bratislavy** a jej sídliská, postavené v 50. rokoch ako lacné ubytovacie priestory pre domáce obyvateľstvo, sú preplnené prisťahovalcami vyznávajúcimi islam a električku jazdiacu z týchto sídlisk volajú domáci ironicky – Orient Expres.

### Príklady priťahujú

Ľudia majúci oči a vidiaci problémy, ktoré sú na obzore, sa obzerajú po nejakom riešení, ktoré by im umožnilo nedať si „podrezať krk“ a „neísť ako teľa na porážku“. Ozbrojenie považujú za primárny krok k zabezpečeniu svojej ochrany. Vedomí si však toho, že masy útočníkov môžu byť časom také početné, že samotná rodina im nebude schopná odporovať a odolať, racionálne uvažujú o organizovaní sa, spolu s inými podobne zmýšľajúcimi ľuďmi, do zoskupení, ktoré sa zvyknú nazývať, trochu zavádzajúco, „domobranou“.

Domobrany (Landsturm) boli totiž pôvodne štátom zriadené zložky obrany, skladajúce sa väčšinou zo záloh, ktoré plnili špeciálne úlohy vo vnútrozemí. Jav, ktorým sa chceme zaoberať je naopak formovanie dobrovoľných združení, ktoré, podľa trendov odpozorovaných v USA, nepožívajú štátnu podporu a ani nevznikajú z iniciatívy štátu. V Spojených štátoch sa jedná o pomerne bežný jav zahrnujúci dobrovoľné domobranecké hliadky, ktoré vznikli počas nepokojov v 60. rokoch a nahlasujúce trestnú činnosť na políciu, ale aj branné združenia nárokuje si širokú autonómiu a ochranu vlastných komunít. Špeciálnou kapitolou je Národná garda, vedená tiež na dobrovoľnej báze, ale spadajúca pod velenie jednotlivých guvernérov.

Všetky tieto organizácie sa odvolávajú na druhý dodatok Ústavy, ktorý garantuje vlastnenie strelnej zbrane: *„Keďže správne regulovaná milícia (domobrana) je potrebná pre bezpečnosť slobodného štátu, právo ľudí na vlastníctvo a držbu (strelných) zbraní nemá byť porušené.“* Dobrovoľníckych domobrán je dnes v USA okolo 500. Ich počet neustále narastá, čo je len dôkazom toho, že ľudia sa v multikultúrnom svete necítia príliš bezpečne. Súčasný stav je dvojnásobkom stavu z roku 2008.

Ich príklad, ktorý sa naposledy osvedčil napríklad pri chránení pamätníkov a náboženských sôch pred anarcho-vandalmi z hnutia BLM, je inšpiráciou pre tých, ktorí stratili dôveru v to, že by ich štáty EÚ so svojou liberálnou politikou dokázali v prípade núdze ochrániť. Prečo túto dôveru stratili, to nech sa pýtajú politici seba samých. Pohoršovať sa však nad tým, že niekto chce chrániť svoj život, znamená prejaviť maximálnu mieru pokrytectva. Navyše pokiaľ sa jedná o pohoršovanie sa práve tých zložiek spoločnosti,

ktoré sú za bezpečnosť zodpovedné a problémy dlhodobo neriešia.

Domobrany, čiže dobrovoľné branné združenia, sú na vzostupe v celej východnej Európe. Pravidelný prísun deprimujúcich a des vyvolávajúcich správ, ktoré sa politici snažia kľčovito a trápne banalizovať, sú vodou na mlyn organizátorom domobrany. Maďarsko, Slovensko, Poľsko, Česko, Slovinsko či pobaltské štáty, takmer v každej východoeurópskej krajine sa nachádza nejaká forma *dobrovoľnej* domobrany. Ich príslušníci absolvujú vojenský výcvik a to často od útleho veku. V Česku podľa odhadov pôsobí v domobrane asi 2000 ľudí a nejedná sa o homogénne hnutie. Naopak, domobrán je viacero a sú na sebe nezávislé. V pobaltskej Litve je najpočetnejšou domobranou zväz s názvom Litovská únia strelcov, ktorá má okolo 8000 príslušníkov. V Poľsku sa pohybuje počet domobrancov okolo čísla 10 000 a domobrana v inak malom a málo ľudnatom Estónsku, nesúca názov Estónska obranná liga, dosahuje až 24 000 príslušníkov.

## **Slovenskí branci**

V médiách výrazne prezentovanou domobraneckou organizáciou na Slovensku sú Slovenskí branci. Čo sa týka ich cieľov a definície ich organizácie, môžeme sa informovať na ich internetovej stránke. Tam stojí nasledovné:

*„Sme domobrana. V časoch miernych pomáhame, v časoch ťažkých bránime.*

*SB je apolitická, nezisková organizácia, ktorá si kladie za úlohu rozvíjať u mladých ľudí lásku k vlasti, prírode a nášmu kultúrnemu dedičstvu prostredníctvom rôznych dobrovoľných a dobročinných akcií ako sú napríklad eko akcie, pomoc ľuďom pri prírodných katastrofách, branné cvičenia pre deti...*

*Tiež sa snažíme naučiť a pripraviť mladých ľudí na to ako riešiť rôzne krízové situácie, ako ochrániť seba, svoju rodinu či blízkych a svoju vlasť. Toto sa snažíme docieľiť prostredníctvom branných výcvikov, ktoré pravidelne organizujeme. Na ktorých sa učíme v skratke: prežitie v prírode, prvá pomoc, zdravotná, vojenská taktika (konvenčný i partizánsky štýl boja), narábanie so zbraňami, boj z blízka, topografia, RCHBO ochrana (radičná, chemická, biologická ochrana) a mnoho iného ...“*

Popis ich činnosti sa v ničom zásadnom neodlišuje od činnosti iných východoeurópskych dobrovoľníckych domobrán. Že sa nejedná o nejaké protištátne alebo separatistické paramilitantné oddiely je zrejmé z častokrát deklarovanej lojality voči slovenskému štátu a národu, disciplinovanosťou a predovšetkým poskytovaním pomoci práve v situáciách, ktoré štát nezvláda.

Napriek deklarovanej lojalite sú však SB neustále problematizovaní v očiach verejnosti. Motorom tohto pohybu sú liberálne médiá, ktoré považujú SB za hrozbu. Prečo? Kameňom úrazu je v očiach liberálov už samotný fakt, že SB deklarujú svoju ochotu „brániť vlasť“. Netreba dlho poznať liberálnu scénu, aby sme zistili, že už samotné toto slovné spojenie v nej vyvoláva žalúdočnú neurózu. Táto scéna má totiž problém už so samotným zdefinovaním toho, čo to je pre nich „vlasť“. Najčastejšie to býva EÚ, doplnená o prípadných ďalších liberálnych geopolitických spojencov. Obranu tejto „vlasti“ sú ochotní podporiť, čím nemám na mysli priamu účasť liberálneho výsadku v nejakých bojoch, ale skôr podporu verbálnu: za stolom v kaviarni alebo na sociálnych sieťach. Keď však hovoria o vlasti SB, liberáli vedia, že pod tým myslia Slovensko.

A tu prichádza liberálny problém: pred kým alebo čím ju chcú chrániť? Ako odpoveď nastupuje „nadržovaná“ mantra liberálov, ktorú omieľajú od čias vstupu Slovenska do NATO a EÚ – Slovensko je

obklopené priateľmi, tých sa nemusíme báť a pokiaľ by zaútočil nejaký veľký hráč, tak NATO nás ochráni. Nepochybne aj Francúzsko je členom NATO a EÚ a napriek tomu sú oblasti vo francúzskom štáte, do ktorých sa francúzsky občan nemôže pozrieť bez ujmy na zdraví. Proti invázii islamských radikálov a rabujúcim migrantom vo vnútri štátu určite NATO zasahovať nebude. A ako sa zdá, zasahovať nebude ani francúzsky štát. Aspoň doteraz tak nerobil, inak by situácia nedospela do súčasného štádia. Nakoniec sa teda budú musieť Francúzi o seba postarať sami.

Liberáli informujú, že členovia SB majú kritický pohľad na migrantov, LGBT komunitu, Rómov a že označili najnovšie aj hnutie Antifa za teroristickú organizáciu. Tieto postoje sú však u ľudí s konzervatívnymi názormi bežné. Ako vedeli všetci konzervatívci v dejinách: predsudky nevznikajú len tak pre nič za nič. Pokiaľ sa národne a konzervatívne orientovaní občania cítia byť týmito komunitami ohrození, tak tieto komunity majú jedinečnú šancu dokázať, že pre nich hrozbu nepredstavujú. Zatiaľ sa im to evidentne nedarí. Príčiny môžu byť len dve – buď sú konzervatívci blázni neschopní pozorovania a racionálnej úvahy a pokojné chovanie migrantov, Rómov či hnutia Antifa interpretujú ako agresivitu, alebo sa tieto komunity chovajú tak, že ich chovanie vyhodnotia ľudia s konzervatívnymi názormi ako hrozbu. Názor nech si každý utvorí sám, na základe skúseností a pozorovania.

SB má v súčasnosti 100 – 150 aktívnych členov, prevažne mužského pohlavia, ale v ich radoch sa nachádzajú aj ženy, čiže o ich reálnej hrozbe, napr. v porovnaní s ilegálnou migráciou, môže uvažovať len človek s veľmi bujnou fantáziou. Ale liberáli vždy vedia nájsť niečo, čo by nás zrejme malo podľa ich mienky vystrašiť na aktivitách SB a s panikou o tom referujú. Možno dúfajú, že strach z domobrany vytlačí z hláv ľudí strach z migrantov.

Napr. aktivity SB sa sústreďujú aj na branné cvičenia prebiehajúce na školách, pričom liberálne médiá s hrôzou, dúfajme, že predstieranou (kvôli duševnému zdraviu) referovali, že „učili deti strieľať“. Čo je zlého na tom, že deti sa učia strieľať, keď niečo podobné bolo u nás bežné na školách aj počas socializmu a podobný a omnoho intenzívnejší tréning detí v tomto smere prebieha aj v Izraeli, ktorý predsa žiaden liberál nebude obviňovať z kazenia detí.

### **Kazisvet kričí: chyďte kazisveta!**

Za hrozbu označil SB aj bývalý minister obrany Peter Gajdoš. Ministerstvo v tomto smere vydalo aj vyjadrenie:

*„V tejto súvislosti bol už v minulosti podaný podnet na Generálnu prokuratúru SR vo veci preskúmania zákonnosti polovojenskej organizácie Slovenskí branci, a to z dôvodu ich výcviku a prípravy občanov s nejasným cieľom, ako aj možného zneužívania vyradenej bojovej techniky ozbrojených síl a znakov Ozbrojených síl SR. Zároveň, rezort obrany podnikol viaceré kroky, ktoré smerovali k zamedzeniu participácie profesionálnych vojakov na činnostiach zoskupení, akými sú aj Slovenskí branci. Dôležitou zmenou bola tiež úprava platnej legislatívy, v rámci ktorej je neoprávnené použitie vojenských uniforiem a označenia sankcionované. **Za obranu Slovenskej republiky zodpovedajú Ozbrojené sily SR, a preto je vylúčené, aby túto úlohu nahrádzali akékoľvek vojenské alebo polovojenské zoskupenia, ktoré sa stavajú do pozície „alternatívny“ voči ozbrojeným silám, a aj takýmto spôsobom podkopávali autoritu štátu vrátane vyvolávania napätia a neistoty v spoločnosti.***

*Tieto aktivity môžu ohrozovať spoločné úsilie štátu pri obrane SR a taktiež viesť k zneužitiu jeho národných záujmov a predovšetkým bezpečnosti. Profesionálna služba v Ozbrojených silách SR, dobrovoľná vojenská príprava a aktívne zálohy sú v súčasnosti jediným legálnym spôsobom, ako sa môžu občania pripraviť na obranu vlasti.“*

Ak sa zamyslíme nad zvýraznenou vetou z vyjadrenia MO, tak z nej môžeme odvodiť celý problém nepochopenia európskych štátov (nielen Slovenska) a ich politikov, aký je ich stupeň zodpovednosti za celkovú bezpečnostnú situáciu v EÚ. „Za obranu zodpovedajú ... ozbrojené sily“, za vnútorný poriadok potom polícia a prípadne ďalšie zložky. To ale znamená, že tieto zložky a tí čo ich riadia sú aj zodpovední za zlyhania. Avšak namiesto vyvodenia zodpovednosti za to, že situácia napr. vo Francúzsku, ale nielen tam, dospela situácia tak ďaleko, že sa reálne hovorí o ohrození celistvosti a občianskej vojne, ktorá by nutne nasledovala pri separačných aktoch, štát označuje za potencionálnych vinníkov deštrukcie a hrozbu ľudí, ktorí sa zo zúfalstva nad už priznanou neschopnosťou či neochotou režimu garantovať ich bezpečný život organizujú do obranných združení a pripravujú sa na ochranu svojich rodín a štátov.

A v tom spočíva základný problém celej diskusie o domobranách vo východnej Európe alebo inde: štát si neplní svoju základnú funkciu, ktorá mu dáva zmysel a tou je ochrana vlastných občanov. Štát však ide ešte ďalej, pokiaľ občania v stave pocitu ohrozenia konajú činnosti, za ktoré sú zodpovední konkrétni ľudia, tak sú označení za hrozbu. Hrozby, na ktorú upozorňujú občania štát bagatelizuje a naopak za hrozbu, ideovú či fyzickú, označí tzv. netolerantných občanov, potencionálnych domobrancov.

V praxi to znamená, že napr. hliadkovanie domobrancov v okolí rómskych osád je interpretované ako akt rasizmu a netolerancie, bez ohľadu na to, že:

**ľudia nepochybne pociťujú hrozbu zo strany Rómov a to dlhodobo, načo by inak zriaďovali hliadky?**

**štát evidentne nedokáže zabezpečiť ohrozených občanov, pretože ak by dokázal, načo by zriaďovali hliadky?**

Vinník je kto? Podľa liberálneho štátu – občan. Treba ho potrestať, najlepšie tak ako banskobystriický župan Lunter, ktorý jednej dedine odobral dotácie za to, že Slovenskí branci na športovom dni v obci zabezpečili vzduchovky. Ich pocit bezpečnosti a lojality voči tomuto štátu a predovšetkým EÚ sa tým nepochybne nesmierne zvýšil.

Domobrany v Európe vznikajú a budú vznikať. Či už sa to niekomu páči alebo nie. Nie preto, lebo ľudia nemajú čo robiť a potrebujú si ventilovať svoj rasizmus, netoleranciu a agresivitu, nie preto, lebo majú podľa psychoanalytických príručiek komplexy, ale preto, lebo sa cítia ohrození. Je to akt zúfalstva nad rozpadajúcou sa európskou civilizáciou.

Existuje len jeden spôsob ako ukázať ľuďom, že domobrany sú zbytočné – skutočné garantovanie bezpečnosti. Kým toto európske štáty nepochopia, tak budú ďalej vykonávať sebadeštruktívnu politiku, ktorá sa im zrúti raz na hlavy. Potom možno začujeme spod popadaných trémov hlasný krik o pomoc s dovetkom: „kde sú tak dlho tí blbci z tej domobrany?“

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/domobrana-hrozba-zachrana-alebo-akt-zufalstva/>